

UCHWAŁA NR 46/2026
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ
z dnia 19 maja 2026 r.

w sprawie sprawozdania finansowego KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMIŁA KRZYSZTOFA CAŁEK z wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2025r.

Państwowa Komisja Wyborcza, na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. d ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 178),

postanawia

odrzuć sprawozdanie finansowe KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMIŁA KRZYSZTOFA CAŁEK o przychodach, wydatkach i zobowiązaniach finansowych tego Komitetu, w tym o uzyskanych kredytach bankowych i warunkach ich uzyskania, związanych z udziałem w wyborach Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych w 2025 r., z **powodu** nieudzielenia wyjaśnień na pytania Państwowej Komisji Wyborczej.

Uzasadnienie

KOMITET WYBORCZY KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMIŁA KRZYSZTOFA CAŁEK przedłożył sprawozdanie finansowe Państwowej Komisji Wyborczej z zachowaniem terminu określonego w art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego.

Sprawozdanie sporządzone zostało zgodnie ze wzorem, określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 27 września 2023 r. w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego (Dz. U. poz. 2065).

Pełnomocnik Finansowy Komitetu nie zawiadomił Państwowej Komisji Wyborczej, że Komitet nie miał przychodów, nie poniósł wydatków ani nie ma zobowiązań finansowych, w związku z czym, zgodnie z art. 142 § 4 Kodeksu wyborczego Państwowa Komisja Wyborcza wybrała biegłego rewidenta, który miał sporządzić sprawozdanie biegłego rewidenta na temat sprawozdania finansowego Komitetu.

Do sprawozdania nie zostało dołączone sprawozdanie biegłego rewidenta, wybranego przez Państwową Komisję Wyborczą, co stanowi naruszenie art. 142 § 2 Kodeksu wyborczego. Komitet nie udostępnił biegłemu rewidentowi dokumentów finansowo-księgowych, które umożliwiłyby biegłemu przeprowadzenie badania. W wyniku tego nie zostało sporządzone przez biegłego rewidenta sprawozdanie na temat sprawozdania finansowego tego Komitetu.

Żaden z uprawnionych podmiotów, wymienionych w art. 144 § 7 Kodeksu wyborczego, nie zgłosił Państwowej Komisji Wyborczej zastrzeżeń do sprawozdania finansowego Komitetu.

W wyniku przeprowadzonego badania sprawozdania finansowego Komitetu oraz dołączonych do niego dokumentów, Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, co następuje.

KOMITET WYBORCZY KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMILA KRZYSZTOFA CAŁEK, w złożonym sprawozdaniu finansowym wykazał, że nie miał przychodów, nie poniósł wydatków ani nie ma zobowiązań finansowych. W sprawozdaniu wykazano także, iż Komitet nie przyjmował korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, ale także, że posiadał rachunek bankowy założony w PKO Bank Polski S.A. o nr 57 1020 2472 0000 6302 0730 4100. We wszystkich pozycjach tego sprawozdania, zarówno po stronie przychodów, jak i wydatków lub kosztów, Komitet wykazał jednak 0.

Zgodnie ze złożonym wraz ze sprawozdaniem oświadczeniem Pełnomocnika Finansowego Komitetu, Komitet nie otrzymał żadnych wpłat pieniężnych ani innych środków finansowych, nie posiadał żadnych zobowiązań finansowych ani należności. Do sprawozdania dołączona została historia rachunku bankowego potwierdzająca brak wpłat. Ponadto Pełnomocnik Finansowy poinformował, że „wszystkie wykorzystane

zasoby, materiały oraz usługi (w tym pomieszczenia, sprzęt, materiały promocyjne, środki transportu itp.) zostały udostępnione komitetowi nieodpłatnie a ich wartość nie stanowiła podstawy do ujęcia w sprawozdaniu zgodnie z art. 132 §5 i art.133 Kodeksu wyborczego.”

W związku z wątpliwościami dotyczącymi ewentualnych kosztów niewykazanych przez Komitet w sprawozdaniu finansowym Państwowa Komisja Wyborcza, pismem z dnia 12 listopada 2025 r., zwróciła się do Pełnomocnika Finansowego Komitetu o wyjaśnienie, kto poniósł koszty utworzenia, funkcjonowania i administrowania stroną internetową Komitetu i jakie to były koszty, w jakiej wysokości i kto opłacił „podnajem lokalu” zgodnie z załączoną umową, oraz o wykazanie korzyści majątkowych przyjętych przez Komitet, które wskazał Pełnomocnik Finansowy w oświadczeniu dołączonym do sprawozdania. Pismo to zostało wysłane na adres siedziby Komitetu oraz na adres mailowy Komitetu, jak i na adres mailowy Pełnomocnika Finansowego Komitetu, wskazane przy złożeniu zawiadomienia o utworzeniu Komitetu. Pozostało ono jednak bez odpowiedzi.

W związku z tym, Państwowa Komisja Wyborcza, pismem z dnia 27 stycznia 2026 r., ponownie zwróciła się do Komitetu o złożenie wyjaśnień i odpowiednich dokumentów. Także to pismo pozostało bez odpowiedzi.

Państwowa Komisja Wyborcza podkreśla, że zachowując najwyższe standardy szczegółowej analizy podjęła działania w celu umożliwienia Komitetowi wyjaśnienia wszelkich wątpliwości związanych z jego finansowaniem oraz wskazania dokumentów potwierdzających zgodność tego finansowania z przepisami Kodeksu wyborczego.

Niewyjaśnienie przez KOMITET WYBORCZY KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMILA KRZYSZTOFA CAŁEK kwestii będących przedmiotem pytań Państwowej Komisji Wyborczej, jak również nieudzielenie jakichkolwiek odpowiedzi i nieprzedłożenie wymaganych dokumentów, rodzi uzasadnione domniemanie, że Komitet w okresie sprawozdawczym pozyskiwał środki finansowe oraz wartości niepieniężne z niedozwolonych źródeł, tj. z naruszeniem art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego, a zatem z naruszeniem przepisów,

które – na podstawie art. 144 § 1 pkt 3 lit. d Kodeksu wyborczego, skutkują odrzuceniem sprawozdania finansowego Komitetu.

Uzasadnione i racjonalne jest przy tym przyjęcie, że brak udzielenia wyjaśnień i niezałączenie stosownych dokumentów wynikały z faktu, iż z dokumentacji finansowej przedłożonej Państwowej Komisji Wyborczej przez Komitet jednoznacznie wynikało naruszenie przepisów prawa w stopniu uzasadniającym odrzucenie jego sprawozdania finansowego. Jak wynika bowiem z orzecznictwa Sądu Najwyższego, jeżeli komitet wyborczy nie uzyskał żadnych środków z niedozwolonych źródeł, nic nie stało na przeszkodzie złożeniu stosownych wyjaśnień oraz przedstawieniu dowodów potwierdzających legalność jego finansowania. KOMITET WYBORCZY KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMILA KRZYSZTOFA CAŁEK takich wyjaśnień nie udzielił ani nie przedstawił niezbędnych dowodów w tym zakresie. Brak wyjaśnienia niezgodności finansowych rodzi domniemanie faktyczne dokonania naruszeń i pozwala na odrzucenie sprawozdania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 22 września 2008 r., III SW 7/08 dotyczące co prawda partii politycznych, jednak mające zastosowanie także do podnoszonych wyżej kwestii). W takim przypadku organ wyborczy ma prawo przyjąć domniemanie uprawniające założenie, zgodnie z którym doszło do finansowania działalności komitetu z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2012 r., III SW 8/12). W kolejnym postanowieniu Sąd Najwyższy stwierdził jednoznacznie, że brak wyjaśnienia nieprawidłowości finansowych przez komitet wyborczy rodzi domniemanie faktyczne dokonania naruszeń prawa skutkujących odrzuceniem sprawozdania finansowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 października 2008 r., III SW 10/08).

Co więcej, Sąd Najwyższy wskazał, że nie tylko całkowite nieudzielenie wyjaśnień na pytania kierowane przez właściwy organ wyborczy, ale również udzielenie wyjaśnień w sposób niepozwalający na stwierdzenie, iż gospodarka finansowa prowadzona była zgodnie z prawem, uprawnia do przyjęcia domniemania naruszenia prawa, zwłaszcza gdy wskazują na to inne dokumenty załączone do sprawozdania (por. postanowienie SN z 22 września 2008 r., III SW 7/08). W niniejszej sprawie na takie naruszenie wskazuje zestawienie złożonego przez Komitet Wyborczy

„zerowego” sprawozdania finansowego oraz złożonego oświadczenia Pełnomocnika Finansowego informującego o przyjęciu przez Komitet korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza przy tym, że katalog korzyści majątkowych o charakterze niepieniężnym, jakie mogą przyjmować komitety wyborcze, został – w art. 132 § 5 i w art. 133 Kodeksu wyborczego – określony w sposób enumeratywny. Katalog ten jest zatem zamknięty. Oznacza to *a contrario*, że komitet nie może pozyskiwać innych korzyści majątkowych i od innych podmiotów niż zostały wskazane w regulacjach prawnych tych dwóch przepisów. Należy uznać, że źródła przysporzeń komitetów wyborczych są ograniczone ze względu na interes społeczny i z uwagi na określoną w art. 125 Kodeksu wyborczego jawność finansowania kampanii wyborczej, znajdującą swoją genezę w art. 11 ust. 2 Konstytucji RP. Celem tych regulacji jest zapewnienie przejrzystości i jasności pozyskiwania przez komitet korzyści majątkowych i ich wydatkowania. Przepisy prawa przyjęły przy tym wyraźnie restrykcyjną formułę regulacji w zakresie finansów i finansowania komitetów wyborczych i partii politycznych, a nie liberalną swobodę działania jako uczestnika obrotu cywilnoprawnego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 września 2004 r., III SW 38/04). W konsekwencji komitety wyborcze muszą liczyć się z ograniczeniami odnośnie do gromadzenia i dysponowania swoimi środkami.

Państwowa Komisja Wyborcza wyjaśnia ponadto, że jak wynika z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego, nieodpłatne świadczenie to każde przysporzenie majątkowe uzyskane kosztem innego podmiotu. Nie musi dojść do zapłaty, nie ma bowiem znaczenia to, że strony umówiły się na brak odpłatności za dane usługi. Znaczenie ma bowiem skutek ekonomiczny. Liczy się obiektywna wartość rynkowa użyczenia (korzystania z rzeczy, usługi czy prawa) w danym czasie (zob. uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 maja 2010 r., II FPS1/10; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 czerwca 2018 r., II FSK 1414/16). Brak wynagrodzenia nie może być traktowany jako brak wartości przedmiotu świadczenia. „Bezpłatność” użyczenia nie eliminuje wartości usługi świadczonej w jego ramach. Użyczenie powoduje bowiem realne przysporzenie, które jest porównywalne z odpłatnym korzystaniem. Subiektywna wola stron co do zawarcia umowy użyczenia

nie może prowadzić do negowania obiektywnej wartości rynkowej świadczenia, jeżeli po stronie korzystającego powstaje realne, indywidualne przysporzenie majątkowe (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z 20 listopada 2009 r., II FSK 932/08, z 8 listopada 2012 r., II FSK 603/11). Nie ma tu zatem znaczenia wyłącznie to, czy ktoś formalnie dokonał zapłaty czy też nie, ale czy faktycznie osiągnięto korzyść finansową.

Świadczenie tego typu usług na rzecz Komitetu posiada wymierną wartość ekonomiczną, którą można ustalić w oparciu o rynkową wartość odpłatnego świadczenia danej usługi, z uwzględnieniem warunków konkretnego przypadku (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 listopada 2012 r., II FSK 603/11). Jego bezpłatność nie wyklucza jego wyceny ani kwalifikacji jako przysporzenia majątkowego. Jeśli bowiem dany podmiot otrzymuje coś, za co w normalnych warunkach musiałby zapłacić, co wiązałoby się z poniesieniem przez ten podmiot kosztów, to ma to wartość ekonomiczną większą niż zero. Jak stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie np. w wyroku z 20 stycznia 2010 r., I SA/Sz 862/09, po otrzymaniu świadczeń nieodpłatnych mogą być one uznane za przychód.

Natomiast Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 8 lipca 2014 r., K 7/13, jak i Naczelny Sąd Administracyjny, np. w wyroku z 20 listopada 2009 r., II FSK 932/08, skonstatowały wręcz, że pojęcie nieodpłatnego świadczenia obejmuje nie tylko świadczenie w znaczeniu cywilnym, gdyż w jego zakres wchodzi wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, lub też te wszystkie zdarzenia prawne i gospodarcze w działalności osób prawnych, których skutkiem jest nieodpłatne, to jest niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu przysporzenie majątku tej osobie, mające konkretny wymiar majątkowy czy finansowy. Każde faktyczne korzystanie z cudzej rzeczy, czy jego pracy bez zapłaty mieści się więc w kategorii przysporzenia majątkowego.

Zatem brak odpowiednich wyjaśnień Komitetu, a przede wszystkim dokumentów finansowych, jak najbardziej uzasadnia domniemanie, że przyjął on niedozwolone korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym. Zgodnie z art. 144 § 1 pkt 3 lit. d Kodeksu wyborczego, przyjmowanie korzyści majątkowych

o charakterze niepieniężnym z naruszeniem art. 132 § 5 tego Kodeksu, skutkuje odrzuceniem sprawozdania finansowego.

Przewidziany w przepisach Kodeksu wyborczego mechanizm oceny skutków naruszeń prawa opiera się na relacji wartości środków przyjętych lub wydatkowanych z naruszeniem prawa do ogólnej kwoty przychodów komitetu wyborczego. Przekroczenie ustawowego progu, wynoszącego 1% ogólnej kwoty przychodów, skutkuje obowiązkiem odrzucenia sprawozdania finansowego, bez względu na przyczyny stwierdzonych nieprawidłowości.

W odniesieniu do KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMILA KRZYSZTOFA CAŁEK, złożenie sprawozdania finansowego, w którego wszystkich pozycjach wykazane zostały zera, przy nieudzieleniu wyjaśnień Państwowej Komisji Wyborczej oraz nieprzedłożeniu odpowiednich dokumentów potwierdza, że przyjął on korzyści majątkowe o charakterze niepieniężnym z naruszeniem art. 132 § 5 Kodeksu wyborczego przekraczające niewątpliwie 1% ogólnej kwoty przychodów Komitetu. W przypadku zerowych przychodów wykazanych przez Komitet każda ustalona wartość środków przyjętych lub wydatkowanych z naruszeniem prawa przekracza bowiem 1% próg, o którym mowa w Kodeksie wyborczym.

Jak wynika z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, po przekroczeniu ustawowego progu 1% ogólnej kwoty przychodów regulacja ta ma charakter kategoriyczny i nie pozostawia organowi wyborczemu żadnej swobody decyzyjnej, w szczególności w zakresie badania stopnia winy, zamiaru czy okoliczności towarzyszących naruszeniu (por. postanowienia SN w sprawach III SW 39/04, III SW 44/04).

W konsekwencji spełniona została przesłanka określona w art. 144 § 1 pkt 3 lit. d Kodeksu wyborczego, obligująca Państwową Komisję Wyborczą do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu. Przepisy te – jak już nadmieniono – mają charakter kategoriyczny i nie pozostawiają Komisji żadnej swobody w podejmowaniu decyzji. Odstąpienie od ich zastosowania stanowiłoby naruszenie zasady legalizmu, wyrażonej w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższe rodzi także uzasadnione domniemanie, że wykazane w sprawozdaniu dane dotyczące finansowania Komitetu nie odpowiadają stanowi faktycznemu. Oznacza to, że Komitet naruszył także art. 142 § 1 Kodeksu wyborczego, w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie sprawozdania finansowego komitetu wyborczego. Zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu uchybienie to nie stanowi jednak przesłanki do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu.

Jednocześnie Komitet naruszył regulację art. 125 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym finansowanie kampanii wyborczej jest jawne.

Państwowa Komisja Wyborcza zaznacza, że obowiązek prawny wykazania, poprzez przedstawienie rzetelnej i kompletnej dokumentacji finansowej, w tym odpowiednich dowodów i wyjaśnień potwierdzających legalne pochodzenie wszystkich środków finansowych, spoczywa na komitecie wyborczym. Obowiązek ten wynika z konstytucyjnej zasady jawności życia publicznego oraz zasad finansowania kampanii wyborczych (por. postanowienie SN z 8 marca 2005 r., III SW 3/05). Obowiązku tego KOMITET WYBORCZY KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMILA KRZYSZTOFA CAŁEK nie wypełnił.

Odpowiednio prowadzona i ujawniona dokumentacja finansowo-księgową oraz sporządzone na jej podstawie sprawozdanie finansowe stanowią jeden z kluczowych przejawów jawności finansowania działalności politycznej, będącej elementem prawidłowego funkcjonowania ustroju demokratycznego (por. postanowienie SN z 4 sierpnia 2006 r., III SW 11/06). Jawność ta nie może ograniczać się wyłącznie do przedkładania sprawozdań właściwym organom, lecz powinna umożliwiać zapoznanie się z gospodarką finansową komitetu każdemu zainteresowanemu (por. wyroki NSA: I OSK 513/13, I OSK 687/14; wyrok WSA w Warszawie: II SAB/Wa 590/16).

Ponadto Pełnomocnik Wyborczy Komitetu nie zawiadomił Państwowej Komisji Wyborczej o adresie strony internetowej Komitetu. Stanowi to naruszenie art. 102 § 1 w związku z art. 140 § 2 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którymi pełnomocnik wyborczy, w terminie 3 dni od dnia upływu terminu na zgłoszenie do rejestracji list kandydatów lub kandydata, zawiadamia ten organ o adresie strony internetowej, na której zobowiązany jest prowadzić rejestry zaciągniętych kredytów

oraz wpłat o wartości przekraczającej łącznie od jednej osoby fizycznej kwotę minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień ogłoszenia postanowienia o zarządzeniu wyborów. Również te uchybienia, zgodnie z art. 144 § 1 i 2 Kodeksu wyborczego, nie stanowią przesłanek do odrzucenia sprawozdania finansowego Komitetu.

Państwowa Komisja Wyborcza, po ustaleniu powyższego na podstawie sprawozdania finansowego Komitetu, załączonych do niego dokumentów, oraz biorąc pod uwagę brak odpowiedzi i wyjaśnień Komitetu, postanowiła jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia Pełnomocnikowi Finansowemu KOMITETU WYBORCZEGO KANDYDATA NA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ KAMIŁA KRZYSZTOFA CAŁEK przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego postanowienia.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak